

vihto, slovanski vremenokaz vendar naznanja, da se je začel čistiti zrak, pokončajo se škodljive gosenice in tudi do strupene črva švigne naravni ogenj, da ga vniči.

Kakor se v brzojavnih uradih električna moč nabira v baterijah, prav tako so avstrijski Slovani stalne baterije, iz katerih švigne blisk ter ponese široko po svetu njihovo besedo i zapoved. Lahonstvo in nemčurstvo se bratita pod raznimi krimkami, zadajeta udarce državi, večkrat osobom pred očmi, ki imajo branilno moč, a je rabiti nečejo. Polagamo na srce vladi, da bi uže vendar čas bil, sprevideti to, da Slovanstvo brani državo in podpira in kadar je v nevarnosti, da jo otmeva z lastno krvjo, da mu pa pri vsem tem nemčurske gosenice obirajo kali in brstje, lahonski črv pa mu srka sok in mozek narodnosti in dokler pojde to tako dalje, dotle mora Avstrija vedno bolj pešati. Ker prav zdaj stojimo pred velikim delom, zasedenjem Bosne i Hercegovine, katerega se vsi avstrijski sovražniki tako bojé, zato upamo, da se odpró oči vsem onim, ki so sicer pravični, pa zaslepeli po nevarnem potu hodili, da se vrno na pravi pot, ki drži do dejanske enakopravnosti vseh narodov. Če se ta jako ugodni čas napek obrne, potem bo vse zgubljeno.

Domači polk br. Kuhn št. 17.

Zapustili so nas 12. t. m. domači krepki fantje, kateri so štiri leta bili izgledni naši gostje in dika tržaške garnizone. Ves čas svojega bivanja v Trstu so se vedli tako izvrstno, da so jih celo najbolj zagrizli lahoni spoštovali. Odlikoval se je domači polk uže s tem, da se je tukajšnega običaja privadil in naučil laškega jezika, posebno nižji častniki. Najsijajniše plese je imel prav domači naš polk in zbrana je bila take večere gotovo vsa slovenska inteligenca. Ko vojaki so se naši fantje vedno ponosno Slovence čutili, niso zatajevali pod vojaško suknjo svoje narodnosti, to so kazale narodne barve na plesih. Kar so v Trst prišli, vedno smo se bali, da utegne priti čas, ko nas zapuste in res, na klic Veličanstva je tudi domači naš polk poklican stopiti mej južne brate v Bosno. Gotovi smo, da se bode ves polk izgledno vedel; ako bo potreba braniti državo in prestol, vplete si nove lavorike okoli staroslavnega praporja z sijajnimi zmagami in čini hrabrosti. To pot imate Vi posebno slaven posel, ker Vam je dana zavidljiva naloga, da ponese te oljičino vejico mej sto i sto let zatirane i gažene brate, da jim razbijete težke sponse ter jih pridobite Slovanstvu, svetu i človeštvu.

Srečno pot! Vam doni iz tisočerih prs tržaških bratov, poljubite južno slovansko zemljo ko stopite na njo. Doslej je bila ona turška drajna in klalnica ubogej raji, odslej naj postane svobodna pokrajina, rajski slovanski vrt. Naj vam spere prva bosenska rosa muke popotovanja in vzbajajoče solnce naj posuši solze vašim roditeljem, bratom, sestram in poštenim ljubicam.

Zapustili ste vsem Tržačanom lep spomin prijaznosti, spominjajte se nas kakor se bomo mi Vas; zavida vas marsikatero slovansko srce, da imate lep i časten poklic osvojiti Avstriji lepe dežele in osvoboditi trpeč bratovsk narod, ki Vam, rešiteljem, roke nasproti steguje. Z veseljem zapojte, ko tija pridete: *Kranjski fantje smo mi!* Bodite gotovi, da vas prav tako pri slovesu pozdravijo in se solznimi očmi zakličejo: Srečno do razvidanja, kakor so to storili

Tržaški Slovenci.

Dopisi.

V Prosku, 24. junija.

Za Prosek je bil včerajšni dan tako sijajen, da prejšnja leta še nikoli ne tako; zjutraj je bila prav slovesna procesija; zastav se je videlo nekaj narodnih, s zvonika pa je vihrala grška; bog ne daj, da bi slovenska bila, kaj bi Lukša porekal! kder magistrat ukazuje, tam ima grščina večjo veljavo od slovenščine. Ko je minolo dopoludne, začelo se je ljudstvo zbirati pri g. Nabergoju, kder je bilo na dvoru vse pripravljeno za besedo, ktero je napravilo proseško „bralno društvo“. Vsa vajaška godba domačega polka br. Kuhna, ktero je nadvojvoda Wirtemberg blagovolno za veselico pripustil, stopila je v krog ter začela *Naprej zastava Slave* i druge slovenske igrati.

Občinstvo je napolnilo do dobrega ves dvor in počastilo je besedo več častnikov in en major. Ob 5 uri se je začelo, domači pevci so pozdravili zbrano občinstvo z lepo melodijo. Gospa Urišarjeva je deklamovala *Mojemu narodu* tako izvrstno, da smo se čudili daru, s katerim je obdarjena, čist glas, lep jezik, prijetno i popolnem predmetu naravno izrekovanje so njena dika. *Slavjanka* so zapeli pevci z domačimi deklicami v zboru in to je bilo kaj posebnega, morali so ponavljati, mešani zbor je žel gromovito pohvalo. *Oresta* je deklamoval g. Urišar, težko nalogo je izvršil prav izvrstno, saj je pa tudi izvrsten dramatik.

Igra *Bob iz Kranja* se je vršila prav dobro, saj so pa tudi moči bile, s katerimi sme „bralno društvo“ ponosno biti.

G. Urišar, gg. Gorjupova sinova, gopsi Urišarjeva in Cvekova, to so dramatične moči, da je gotovo malo tacih po Slovenskem, obila pohvala in burni plosk sta odmevala po dvoru, ko je zagrinjalo palo.

Proseški mešani zbor je moral na splošno zahtevanje še dvakrat peti *Slavjanka*, potem je bila tombola. Po izvršenem programu se je ljudstvo radovalo pod milim nebom, na daljnih hribih so goreli kresovi po staroslovanskem običaji in urednik našega lista je v govoru razlagal pomen kresov, ter zaključil govor, da dan danes kresovi na goreh svetijo slovanskej svobodi. Naš pesnik g. Cegnar je napil zdravico za god vrlemu hišnemu gospodarju g. I. Nabergoju, ki je bila zopet z veliko navdušnostjo sprejeta, godba pa je igrala *Naprej*.

Naš urednik je potem nazdravil cesarju, kar občinstvo s trikratnim živio klicem burno odzdravilo in godba je cesarsko pesem zaigrala. Pevci so prepevali mej tem jako izvrstno in pozno in teško smo se ločili od veselega kraja. V vednem spominu bo kresni večer na Proseku.

Borovnica, 1. julija.

Narodno bralno društvo je včeraj pokazalo, kaj se lahko po kmetih vse stori za narod z dobro voljo in ljubeznijo do naroda. Beseda, ktero je napravilo bralno društvo, bila je sijajna in le malo kje na kmetih se vidi enaka. Zbralo se je bilo od blizu in daleč ogromno število rodoljubov. počastili so veselico iz bele Ljubljane gospodje, iz mične Cerknice ste bile pričujoči zraven gospodov tudi dve ljubeznjivi gospodičini in celo burni Trst sta zastopa'a dva gospoda. Da so vrli Vrhničani tudi prišli, to je gotovo, če tudi se niso še nemčurske robide znebili v lepi Vrhniki.

Vreme je bilo ugodno, pod milim nebom se je vršila veselica pri g. Koširju na zeleni trati. Spored se je dobro vršil, pozdrav g. podpredsednika je bil dober in videlo se je, da je njegov glas uže večkrat slovesno donel, vsa čast g. učitelju iz Preserja. Pevci, če tudi v manjšem številu, nego se ponašajo Primorci v svojih vaseh ž njimi, iznenadili so občinstvo, peli so ko slavčki, čisti glasovi so doneli ubrano, g. Meden je se svojim tenorjem tako očaral vse, da smo se čudili njegovemu glasu. Pesem, *Moye Adrijansko*, bila je z burnimi klici sprejeta in večina pesmi se je morala ponavljati. G. Dolinar uredn. „Edinosti“ je pozdravil v imenu rojanske čitalnice in tržaških okoličanov društvo, govoril o zavedanju Slovencev, povdarjal bralna društva, gorko na srce polagal Borovničanom, naj neomahljivo stojé na braniku pravice in narodnosti, navdušeno so odmevali živijo klici. Tombola se je vršila urno, mej petjem pa so razsvitljevali umetelni ognji borovniško okolico in čarobno so trobojnice v zraku plapolale ter si pripovedovale, da je prišla doba, ko jih obsveti enako zarja svobode, da bodo tam plapolale, kjer doslej še ni bilo nobene. Po besedi je bil ples v dvorani, na prostem pa se je narod vseh stanov družil pri čaši izvrstnega piva. Tu si videl častnika domačega polka, kako je prijazno pozdravljal spoštovanega župnika, ko sta z čašo trknila na zdravje, pri drugi mizi si zapazil višjega uradnika železnice, v veselim pogovoru s prostim kmetom; daljni gostje so občevali kakor doma z gostoljubnimi Borovničani, s kratka, po domače je bilo vse židane volje, posebno potem, ko je g. Dolinar več zdravic napil.

Da pa Borovničani niso dolžni ostali, odzdravil je prosti kmet g. Borštnik prav dobro, tako razumljivo in jedernato je govoril, da se je bilo čuditi. Urno je ura tekla v veselej zabavi in le prekmalu je zarja kazala, da zanjo tudi Slovincem pride solnčni dan. Urno smo se pozdravili in si

v slovesen spomin roke podali, kajti uže od dveh krajev je sopihal hlapec, ki nas je odnesel iz gostoljubne Borovnice: Živeli Borovničani! živelo vaše društvo!

V Trstu, 7. julija.

Neprijetno nas je presunilo razpuščenje gimnazij v Sinji v Dalmaciji in v Kranji na Kranjskem. Nam je vedno narodna stvar v prvi vrsti, zatoraj nam je tudi borba za vzdržbo narodnih gojilnic najbolj na srci. Gimnazije so ona mesta, kjer se naša mladina za duševni boj oborožuje in za prihodnje narodne načelnike v zvišenih mislih, blagem čutu gojeva. Ako vlada pravi, da je storila to zato, da se državni troški manjšajo, mi tega ne moremo umeti, kajti sicer bi se bile morale odpraviti take gimnazije, ktere so malo obiskovane, kakor na priliko kočevska, ali lahonsko gnezdo v Kopru, ktere poslednje gimnazije študentje rogovolijo in protiavstrijske demonstracije delajo.

Zakaj se laski živelj tako podpira in slovenski zatira? Ali moramo Slovenci zato trpeti, ker smo zvesti? Peščica Lahov v Avstriji ima več laških gimnazij, Slovenci pa prav za prav nobene. I kako plačujemo Lah! to dobroto? Poglejmo v Koper!

Kočevska gimnazija ima 30 dijakov kranjska pa 90, in vendar se nij prva, ampak zadnja odpravila. Kako je to? zakaj je to? Jeli tako počenjanje vladi, državi i ljudstvu koristno?

Gorenjci! vaša pritožba i v srcih Primorcev odmeva, delajte po postavnem potu in potrudite se s prošnjo do cesarja, navedite tehtne vzroke in veliko zgubo za vaše sinove, ako se gimnazija v Kranji odpravi. Agitirajte, izobraženi možaki, po vsej deželi, pokažite s podpisami, da se vam krivica godi in da se vam omika vaših sinov spodkopava. Stopite v deputaciji pred prestol Veličanstva in potožite se zarad krivice, ki se vam godi. Trud gotovo ne bode brez vspeha.

Naši bratje, vrli Dalmatinci, gotovo se potrudijo, da se gimnazija v Sinji ohrani.

Kritični politični pregled.

Naše ministerstvo se je odpovedalo, cesar vendar doslej še odpovedi nij sprejel, da jo vendar kmalu sprejme, kaže to, ker na mestu ministra Laserja, ki je bil duša ministerstva ter je šel v pokoj, nij bil imenovan drug minister. Če znamenja na lažejo, dobomo s zasedenjem Bosne i Hercegovine novo ministerstvo i, Bog hoti, tudi novo politiko.

Pred 24. leti je rekel ruski car Nikolaj angleškemu poslancu: „Turek je bolen mož“. Dve leti pozneje pa so ga državni možje v pariškem kongresu izrekli za zdravega. Kako hitro se časi i misli mené! Danes uže državniki v berlinskem kongresu delé dedšino bolnega moža i pričajo s tem, kako resnične so bile besede cara Nikolaja. Po tej delitvi obogaté razne države. Ru-

munija postane samostojna, dobi Dobručo, oddá pa Rusiji tisti del Besarabije, kateri je zgubila leta 1856. Serbija dobi tiste kraje na jugu, v katerih stanujejo Serbi; Črna gora se raztegne skoro na vse kraje, dobi Nikšič, Podgorico i Bar.

Bolgarija se je razdelila na dvoje; vsak del dobi lastnega krščanskega kneza; prvi del sega od Donave do Balkana s Zofijo vred, drugi del se bode imenoval Rumelija, a nikder ne sega do morja; tega Angleži niso pustili, da ne bi jim Bolgari trgovine iz rok izvili. Grška se poveča le malo proti Solunu; ona pri kongresu nij našla dosti sočutja in prav je to, saj tudi nič ni storila za osvobojenje turških kristijanov.

Zdaj se Grei strašno jeze, naj bi raji se kesali i pomislili, da je plačilo tako, kakoršo je bilo delo.

V Aziji dobi Rusija polovico turške Armenije, Kars i Batum, Angleška pa otok Cipros.

Avstriji je dal kongres nalogo, naj zasede Bosno i Hercegovino ter uvede v teh deželah civilno in vojaško upravo, zato so naši vojaci uže na potu i gotovo te dni prestopijo na raznih krajih meje. Mi upamo, da se to zgodi brez velicij bojev i da zasedeni deželi ostanete naši, ker po tem, kar se je godilo v njih, ne morete se več Turkom nazaj dati.

Utegne pa to zasedenje povzročiti hude viharje, kajti sovražnik nikdar ne spi in zvlásti sosedu onstran Adrije nič nij upati.

Turek je tedaj zgubil večji del evropskih dežel i le nevošljivost i nezaupanje sta kriva, da mu kongres nij vzel vsega evropskega posestva; zarad tega diplomatičnega greha bo v nekoliko letih zopet tekla nedolžna kri, ker Turek ostane Turek, sovražin svobodi in omiki, v Evropi nemogoč.

Poročilo

političnega društva „Edinost“ obravnav v XVIII. občnem zboru v Škedenji 5. maja 1878.

(Dalje).

G. Nabergoj odda predsedništvo g. Dolencu, govori o tej zadevi in mu je oboje prav, vendar pravi, da, ko bodo Primorci društveni udje, mora biti tudi vsem enaka pravica, on pravi, da ne stavi sicer nobenega predloga, podpira vsacega. Kar je pa g. Purič omenil, da se je bati, da ne bi kateri okraj sebično volil, zato treba ozir na vse jemati.

G. Dolinar: Mnogo smo uže razpravljali o tem, mislim, da je prav spreten predlog g. Dolenca, kateri edini je pravilen in primeren društvu, saj odbor gotovo ne sprejme nobenega v društvo, kateri ni dober Avstrijec, Lahoni nemajo vstopa pri nas, in naši narodnjaki ne bodo nikdar iskali posebnosti, toraj nam je zagotovljena dobra volitev, saj gre za narod, a ne za druge namere, še enkrat priporočam, naj se sprejme ta predlog.

G. Dolenc, ko poročevalec, predlaga konec debate in ima zadnjo besedo. Pojas-

ne vse razloge, vseč so mu razna menjenja in razlogi. Da se prvosednik voli v občnem zboru, to je častno in koristno. Temeljiti je nasvet g. Dolinarja, naj bo društveno središče in letni redni občni zbor v Trstu, ker to pripomore še bolj, da mora predsednik stanovati v Trstu ali v okolici, pa tudi polovica odbornikov.

G. Nabergoj: Ker je konec debate, in ker je bilo rečeno, da se §. 7. tako predrugaci, da mora biti redni občni zbor v Trstu, ter predsednik in polovica odbornikov mora stanovati v Trstu ali v okolici, moram ta predlog, kakor tudi onega gg. Puriča in Sancina na glasovanje dati.

Gg. Purič in Sancin se vjemata s predlogom g. Dolenca in vzameta svoje predloga nazaj.

Pri glasovanji je bil predlog g. Dolenca soglasno sprejet.

IV. točka posamezni nasveti in predlogi gg. udov.

G. Sancin: Nisem se namenil staviti predloga, ali opozarjam sl. zbor na stvar v glavni mesnici, ktera je zaradi vžitnine ali daca važna, ne le okoličanom, temuč tudi meščanom; potem prebere pismeno memorijo.

G. Nadlišek, podpira g. Sancinovo izjavo, ter izreče, da bi se izročilo to odboru, kateri bi stvar v pretres vzel in povabil g. Sancina k temu delu. (Dalje prihodnjič).

Domače stvari.

° **Konfiscirana** je bila zadnja „Edinost“ zaradi članka *Uboštvo državi nevarnost*. Čestiti naročniki, kateri niso lista prijeli, naj nam tega ne jemljó v zlo; mi živimo v dobi, iz katere se rodi boljša prihodnost, zato pa je ta doba tako težka in tiskovna svoboda, posebno Slovencem, pajčevina. Da bi mi iz dispozicijsfonda, kakor nemški li-ti, zobali, ne bili bi naši listi v denarnih zadregah in lahko bi se kmetovalcem brezplačno pošiljali, tako pa vzdržujemo liste z velikimi zrtvami, boreč se za narodno svobodo.

° **Rojanska čitalnica** bo obhajala slovesno jutri svojo desetletnico. Ker je to važen dogodek za tržaško okolico, nadejati se je obilo gostov od blizu in daleč. Naša želja je, da bi vrla rojanska čitalnica še drugo i tretjo desetletnico v svobodnejši dobi praznovala.

Sporodje:

1. Prvosednikov govor. — 2. Narodni venec, zbor. — 3. Deklamacija: *Orjaška igrača*. — 4. *Nočni stražar*, zbor. — 5. *Zgubljeni sin*, deklamacija. — 6. *Banovci*, zbor. — 6. *Zakonske nadloge*, igra. — 8. *Jadransko morje*, zbor. — 9. Društvena zabava pod milim nebom, umeta'ni ognji, govori raznih gospodov, godba.

Sodelovali bodo barkovljanski pevci pod vodstvom pevovodja gosp. S. Bartlja.

Vstopnina za ude —, za neude 40 kr. Začetek ob 6 uri, bodi si jasno ali oblačno.

° **Statistika**. Meseca maja je bilo rojenih v Trstu 205 moških, 174 ženskih. Za-

konov je bilo sklenenih 55, vsi verski. Umrlo je 155 moških in 122 ženskih. Največ jih je umrlo 15 in najmanj 2 na dan. Pobilo se je 1542 volov, 192 krav, 1824 telet, 21 skopcev, 6683 jančkov in 4 konji.

° **Velikodušni dar.** G. Josip Godina V. c. k. finančni komisar v pokoju je lansko leto na lastne troške dal popraviti staro cerkev in sezidati novi zvonik v Vrde-li, zdaj pa je zopet podaril državno obli-gacijo 100 gld. za nov oltar, kateri se dela. Vsi farani izrekajo blagemu daritelju iskreno hvalo, s katero se tudi mi popolnoma strin-jamo in želimo, da bi ga mnogi posnemali.

° **Razpuščeno** je v Piranu društvo „Casino“, ker je prestopilo svoja pravila. To je prav, ker skoro ves Piran je lahonsko gnezdo, iz katerega vedno čez morje škilé, čas je, da je začela vlada ostro po-stopati proti rogoviležem.

° **Črna maša** obletnica po mehikan-skem cesarju Maksimilijanu je bila minoli teden pri sv. Justu. Znano je, da je bil Maksimilijan velik dobrotnik Trstu, pa k maši ni noben drug prišel razen povab-ljenih okoli 8 višjih gospodov. Dalmatinec, naš rodoljub g. T. Tiraboschi, bivši častnik mornarski v Mehiki, spomnil se je svojega umrlega cesarja in prišel k maši, onih Trža-čanov pa, ki so toliko dobrot vžili, ni bilo nobenega, da je cerkev prazna bila. Lepa hvaležnost! da bi bil kak italijanski „vice-frajter“ umrl, bili bi se naši italijančiči i Mojzesi gnetili.

° **Tramvaj**, konjska železnica po Trstu je gotovo jako hvaležno započetje. Kakor letna bilanca kaže, prepeljala je 2 milijona 213 tisoč 926 odraslih ljudi, v de-narnico je prišlo 130 tisoč 249 gld. Stroškov je imela 39 tisoč 249 gld., čistega dobička 36 tisoč 778 gld. Ako se pomisli, da se le 5 in 10 sl. plača za vožnjo, vidi se, kako je v Trstu živahno.

° **Utonil** je nek slikar v novi luki, privezal si je kamen za noge ter skočil v morje.

° **Ustrelil** se je nek mož trikrat ali ne do mrtvega, odpeljali so ga v bolnico. Drug mlad gospod se je ustrelil do mrtve-ga. Tretji se je ustrelil nek poštni uradnik dvakrat z revolverjem v glavo, pa se je sla-bo zadel. Ko ga je straža v bolnico sprav-ljala, izdril je sabljo in se hotel zabosti in tako usmrtiti, pa zabranili so mu in ga od-peljali v kočiji. Trst bo kmalu v samoumor-rih prvi v Avstriji.

° **Fant** se je zgubil na ta način, da je šel na Llojdov parnik v Pulji, pa poza-bil otiti, predno je ta odplul. Kakor na vad-no otroci, ogledaval je razne stvari in ni zapazil, da ladija pluje. Ubogi roditelji so gotovo v skrbi doma.

° **Tatvine** so tako pogostoma, da bi lahko domačo kroniko samo s temi napolnili.

° **Tatico uhanov**, ktera je malim de-kletom iz ušes kradla ušesnice uže mnogo časa, ugrabila je policija.

Razne stvari.

° **Španjska mlada kraljica Mer-cedes** je umrla, bila je še le nekoliko me-secev poročena.

* **Rusija** ima posadke na Balkanu od sv. Stefana pa do Bukuresta 288 tisoč vo-jakov. Zgubila je doslej 321 tisoč mož, mej temi 2700 častnikov; toliko hrabrih vojakov je dalo življenje za osvobojenje Slovanov, in še sovragi Slovanstva grde narod naš! Časi se spreminjajo, to naj pomislijo nemškutarji in lahoni.

Poziv

na naročevanje slavjanskega almanaha.

Kojaci! Pričetkom leta 1879 izdadó slavjanski študentje dunajskih visokih šol almanah. V njem se bodo nahajali sestavki v vseh slavjanskih jezicah, zedinjujoč plode leposlovja in vede — izvore navdušenega mladeniškega duha, goječega ne samo ideale najčistejšega slavjanskega domoljubja, nego tudi hrepenečega po resni vedi. Visoka za-dača almanahu je: *gajiti literarno vzajemnost slavjansko, pospeševati poznavanje jezikov, slovstev, zgodovine in običajev raznih slavjanskih plemen.* Politika je strogo izključena.

Slavjanski almanah naj bi bil prvi plod slavjanske vzajemnosti mej dunajskimi slav-janskimi vseučiliščniki, katera si je navzlic neugodnim razmeram opomogla ter postala krepkejša, nego bi se bil kdo nadejal.

Temu dokaz naj bi bil slavjanski al-manah! Mlado drevesce naj bi rodilo sto-téren sad, kateri naj bi poizšel iz središča Avstrije v vse slavjanske pokrajine.

Velika je zares ta zadača. A iz male-ga rase veliko! Sloga jači! kar v eno leto nij rodilo, to je nastalo v desetih letih; kar ne doseže posameznik, to je možno stotini.

Zato se iz središča Avstrije slavjanski vseučiliščniki obračamo na domoljube v krasnej svojej domovini, da nam pomorete pri našem delovanji. Da lepo podjetje ne pogine, treba nam pomoči: *duševne in še več gmotne podpore.* V vse slavjanske po-krajine šel je ta poziv. Podpisanima člano-ma redakcije dan je bil nalog, da pokličeta na pomoč slovenske rodoljube.

Udeležite se torej, dragi rojaci, v ko-likor mogoče obilnem številu, naročevanja na almanah slavjanskih študentov na Dunaji!

Najljubdeje prosimo osobito Vas, pe-resa večče slovenske ume, da ste nam krep-ka podpora sè svojimi umotvori.

Zedinite se z nami i Vi, vrli sobratje iz akademičnega društva „Triglava“ v Grad-ci, in pomagajte, do dovedemo to podjetje do častnega uspeha, ki bode na slavo nam vsem.

In Vi, vrli dijaci srednjih šol po Slo-venskem, delujte, da pridobi dobra stvar mnogo podpornikov!

Vodstvo almanaha je v večjih rokah; doneske pak so nam obljubili najnadarje-nejši mladi pisatelji različnih slavjanskih plemen.

Naročnina znaša 1 gld. 20 kr., prodaj-al pak se bode po 1 gld. 60 kr.

Spisi in naročnina naj se blagovolijo pošiljati pod naslovom: *Gospod Todor Ste-fanović vitez Vilovski*, Wien, VII. Burg-gasse Nr. 24, in sicer spisi najpozneje do konca novembra t. l.

Na Dunaji 19. junija 1878.

Za redakcijski odbor:

Radoslav Pukl.

Todor Stefanović vitez Vilovski.

Dav. Hostnik.

Pozor vincarji!

Kedor trto žveplja pridno,
Vina bo imel obilno.

Podpisani se je letos z najboljšim rimskim žveplom preskrbel, siciljanskega nemam. Prodaja se v vrečah po 50 kil. in tudi na drobno po primerno nizki ceni. Okoličani in Kraševci, sezite po njem, doboste ga v Bazovici pri poštarju

Urbančiču.

Naznanilo preseljitve.

Vljudno naznanjamo P. T. občinstvu, da se je prenesla naša zaloga **galanterijskega blaga** v isto ulico sv. Nikola pri tleh v novo šolsko poslopje.

Adami in Frennez.